

תלמודו בידו

דף ה עמוד ב

א] מה דורשים מן הכתוב "גדילים" ?

ב] מה דורשים מן הכתוב "ונתנו על ציצית הכנף פתיל" ?

ג] מה נלמד מן הכתובים "שעטנז", "יחדו" ?

ד] האם עשה של מילה, פסח ותמיד דוחים לא תעשה שיש בו כרת, והאם למדים מהם לשאר דיני התורה ?

ה] האם ניתן ללמוד במה הצד ממילה פסח ותמיד יחד, שעשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת ?

א] שמנין החוטים הנדרשים במצות ציצית הם ארבעה.

שכן גדיל (היינו קליעה) הוא עשוי לפחות משני חוטים.

והואיל ונאמר "גדילים" בלשון רבים, הרי שצריך ארבעה חוטים.

ב] שנותן ארבעה חוטים בכנף הבגד, וכופל אותם שיהיו שמונה, וקושרם כגדיל אחד. אך אין לקשור את הפתילים לכל אורכם כגדיל, אלא חלקם יהיו יוצאים מן הגדיל כחוטים פרודים.

ג] שעטנז: נוטריקון, שוע (חלק במסרק), טווי (עשויים כחוטים), נוז (ארוגים יחד). שלא אסרה התורה אלא את המתקנים יחד במסרק, וטוויים וארוגים יחד. יחדו: אינו חיבור אלא אם חיבר יפה את הצמר והפשתים, בשתי תחיבות מחט. אבל תחיבת מחט אחת אינה חיבור, ואין כאן כלאים.

ד] מילה: דוחה איסור מלאכה בשבת, אף שיש בה כרת. ואין למדים ממילה לכל התורה, משום שמילה חמורה שכן נכרתו עליה שלש עשרה בריתות. פסח: דוחה שבת. ואין למדים מפסח לכל התורה, שכן פסח חמור שהמבטלו ענוש כרת. תמיד: הקרבתו דוחה שבת. ואין למדים מתמיד לכל התורה, שכן הוא נוהג בכל יום.

ה] אין למדים בבמה הצד מכולם, שמצוות אלו חמורות בכך שנאמרו קודם מתן תורה. (והיינו לסובר שהעולה שהקריבו ישראל במדבר קודם מתן תורה, היתה עולת תמיד).